

Felejthetetlen randevű

Anna vagyok. Régóta beszélgetek az interneten egy jóképű sráccal. Órákat tudunk cseverészni, olyan mintha már ezer éve ismernénk egymást. Beszélgetés beszélgetést követett, de még nem találkoztunk.

A főiskola elvégzése után egy rendezvényszervező cégnél kezdtem dolgozni, minden percem le van kötve ezért nincs időm párkapcsolatra. Ekkor gondoltam, hogy megpróbálok az interneten ismerkedni. Dávid „a jóképű srác” egy autókereskedésben dolgozott, ő is nagyon elfoglalt volt. Hamar egymásra találtunk, egy hullámhosszon voltunk a kezdetektől. Talán erre szokták mondani, hogy megtaláltuk a lelki társunkat. Mostanában többször megfordult a fejembe, hogy mi lenne, ha találkoznánk, persze nem mertem kezdeményezni. Dávid meg nem írt erről semmit, titkon reméltem, hogy egyszer elhív majd valahova úgy éreztem, hogy ő is szeretne már személyesen is megismerni.

Egyik éjszaka mielőtt jó éjszakát kívántunk volna egymásnak Dávid minden bevezetés nélkül megkérdezte mit szólnék egy randevűhoz. Nagyon meglepődtem! A szívem a torkomba dobogott. Hiszen erre vártál már mióta! – győzködtem magamat. Kis tétovázás után igent mondtam. Ezután annyira izgatott lettem, hogy alig bírtam elaludni. Újra és újra elképzeltem milyen lesz a találka. Reggel amikor felébredtem rájöttem, hogy aznap még dolgozom. A munkahelyen egyáltalán nem tudtam koncentrálni, kicsit szétszórt voltam, amit észre is vettek rajtam. Korábban haza is engedtek, hogy pihenjem ki magamat. Miután hazaértem már nagyon gyorsan telt az idő. Az egész szekrényemet kipakoltam, mit is vegyek fel? Szerencsére nagyon jó idő van annak ellenére, hogy még csak tavasz van. Így azt gondolkodtam ruhát veszek fel, amiből túl sok nem található a szekrényembe. Volt néhány fekete ruhám, egy fehér kis mintákkal és egy piros, ami még egyszer sem volt rajtam. Feketét nem akartam mert ehhez a csodálatos tavaszi időhöz egyáltalán nem illett, ezért

a piros mellett döntöttem. Emlékeztem, hogy ehhez vettem egy vörös túsarkú cipőt is. Felpróbáltam, hosszú barna hullámos hajamat kiengedtem és nagyon elégedett voltam a látvánnyal első randevúhoz tökéletes, gondoltam. Egy közeli kávézóban találkoztunk így gyalog mentem. A lábam remegett az izgalomtól, no meg a túsarkútól. Amikor a kávézóhoz értem egy sportos, elegáns fiatalember pattant fel a terasz egyik asztala mellől. Világosbarna nadrágot, fehér inget és sötétkék v nyakú pulóvert viselt a kezében pedig vörös tulipáncsokrot szorongatott. Ő az! Odaléptem hozzá és mosolyogva nyújtotta felém a tulipánokat. Megittunk egy kávé majd elindultunk az autója felé. Azt mondta elvisz engem egy gyönyörű helyre. Az úton folyamatosan beszélgettünk, nevetgélünk. Egy erdőbe érkeztünk, ahol hosszú magas fák sorakoztak, oldalukon moha volt. Sokáig autóztunk az erdőbe mire megálltunk. Innen gyalog mentünk tovább egymást kezét fogva. Főként azért fogtuk a kezünket mert a kitaposott ösvényen haladva néha elsüllyedtem a puha talajon. A túsarkú nem volt a legjobb választás bár nem gondoltam, hogy „túrázni” indulunk. Egyszer megszólalt Dávid:- Megérkeztünk! A fák közül kiérve vettem észre, hogy egy hegy tetején vagyunk. Egy erdei pad és kis asztalkát pillantottam meg. Ide ültünk le és gyönyörű panoráma tárult elénk. Több hegy is volt a közelben és köztük egy égszínkék tavacska, amikor pedig oldalra pillantottam egy tisztás telis-tele volt vörös tulipánokkal. – Innen hoztam neked a tulipánokat. – mutatta Dávid. – Félre ne értsd, nem loptam. Ez a terület, ahol vagyunk az én örökségem. Eddig nem beszéltem erről neked, de azt akartam, hogy lásd mert úgysem tudtam volna elmesélni neked ezt a látványt. Majd az egyik bokorból elővett egy piknik kosarat. Pillanatok alatt tele lett finomságokkal, persze a pezsgő sem maradhatott el. Koccintás után pedig elcsattant az első csók.

Sokáig üldögéltünk még ott. Nagyon romantikusra és felejthetetlenre sikerült az első randevúnk, melyet remélem még sok-sok találka követ.